

רחוב פרוג 24

גרטרוד קראוס,
רקדנית וכוראוגרפית
(1977-1901)

ואפשרה להם ליצור קטעי סולו שהשתלבו בכוראוגרפיה שלה. בתחילת שנות החמישים, לאחר שמלאו לה חמישים, חדלה קראוס להופיע והתמקדה בעיקר בהוראה בסטודיו שלה בתל-אביב ובמחלקה למחול של האקדמיה על שם רובין בירושלים, המקיימת בכל שנה תחרות כוראוגרפיה על שמה. עד פטירתה שימשה גרטרוד קראוס יועצת אמנותית לכמה להקות מחול, ובהן "בת שבע", "להקת המחול הקיבוצית" ו"הבלט הישראלי". היא התגוררה במשך שנים בכפר האמנים עין הוד, ועד היום פועל בכפר "יד גרטרוד קראוס" – מוסד המשמר את מורשתה האמנותית. ב-1968 זכתה בפרס ישראל בתחום המחול.

נולדה בווינה. מחלוצות המחול בישראל. החלה את הקריירה המקצועית שלה באוסטריה ובגרמניה. ב-1930 הקימה להקת מחול שהעלתה מחולות הקשורים לנושאים תנ"כיים ויהודיים, כמו שיר השירים ומחולות חסידיים. בין היתר שימשה אסיסטנטית של הכוראוגרף הנודע רודולף לאבאן. עלתה ארצה ב-1935 והחלה ללמד מחול. הקימה להקה שביצעה את יצירותיה הכוראוגרפיות והיתה בשנות הארבעים של המאה העשרים ללהקה הייצוגית של "האופרה העממית" בתל-אביב. סגנונה היה אקספרסיוניסטי. קראוס, אשר גידלה בארץ דורות של רקדנים, פעלה לקידום המחול המודרני וארגנה כינוסים לריקודי עם ועצרות חג בקיבוצים. נושאי יצירותיה היו אוניברסליים וישראליים, כפי שמעידים שמות הריקודים הרבים והשונים שיצרה: "מטמורפוזות", "ריקוד המוות", "רפסודיה הונגרית", אבל גם "נעימות עבריות" ו"סוויטה ארצישראלית". מנהלת האופרה הישראלית דאז, אדיס דה-פיליפ, הזמינה אותה ליצור כוראוגרפיות לאופרות שונות. בלהקות שניהלה נתנה קראוס לסולנים חופש ביטוי יצירתי